

DAVANT LA PROPOSTA DE PAGAMENT AL PARC GÜELL

Davant l'aparició d'un "document de treball" on es proposa introduir una entrada de pagament a la "zona museística" del Parc Güell, adduint la gran aflluència de públic al parc i els elevats costos de manteniment, la Favb vol manifestar:

- 1 El Parc Güell ha estat de sempre un espai públic de la ciutat. Un lloc d'esbarjo tradicional, sobretot per als barris veïns. El col·lapse del Parc és resultat del "boom" turístic de la ciutat i una mostra més que les coses que donen guanys també generen uns costos. I que el creixement sostingut, en aquest cas de visitants, és contradictori amb el manteniment d'un espai singular. Exigeix algun tipus de regulació si s'observa que els costos econòmics i socials són excessius.
- 2 Si el problema és financer, allò que cal és obtenir més recursos per fer-ne un bon manteniment. I en aquest sentit, la fixació d'un pagament per entrar no sembla una bona solució. De fet, imposa un pagament a la població local per uns costos generats per l'allau de turisme que ha experimentat la ciutat. No costa pensar que si s'introdueix un pagament qui serà expulsada serà la població local sense tenir un impacte real sobre l'allau de turistes que visiten el Parc. La major part de la gent que visita una ciutat està disposada a pagar per veure un espai emblemàtic, ja que és una despesa singular que es carrega als costos del viatge. I en canvi, es converteix en una despesa onerosa per als usuaris habituals del Parc. Es carrega un cost "ombra" als veïns (el de no visitar el Parc) per mantenir-lo com a espai turístic.
- 3 La solució de limitar el pagament als turistes no sembla viable. De fet, no s'aplica al Parc del Laberint. Fa uns anys el Ministeri de Cultura va establir la gratuïtat d'accés als museus estatals per als espanyols i després d'un temps d'aplicació ho va retirar a demanda de la Comunitat Europea, que ho va considerar una discriminació inacceptable. Igual caràcter discriminatori es podria al·legar si la gratuïtat es limités al veïnat del barri circumdant, a tots els censats a Barcelona, a tots els catalans etc.
- 4 Si el que es tracta és de cobrir costos, la fixació de "peatges" particulars no sembla adequada perquè multiplica les barreres de la ciutat i pot

acabar restringint els accessos de la població amb menys recursos a tots aquells espais que es qualifiquin de “museus”.

Sembla més raonable fer pagar part del cost al propi turisme mitjançant algun tipus d'impost turístic com el que tenen moltes ciutats europees (per exemple, París cobra una taxa d'estància) que s'inclou a la factura de l'hotel. Una taxa d'estància té l'avantatge que la paga tothom que pernocta a la ciutat, no tan sols els “turistes purs”, sinó també els que visiten la ciutat per raons professionals. Una modesta taxa diària pot ser suficient (per evitar efectes locals es pot acordar aplicar la mateixa taxa, i compartir els ingressos, amb ajuntaments veïns com l'Hospitalet).

- 5 Si el problema és en canvi un excés d'afluència al parc, segurament la millor mesura és un control d'afluència i un tancament del parc quan està massa ple. Potser algun turista es quedarà sense veure el Parc, però aquest es un risc menor, el de “perdre's un “monument” quan viatgem a qualsevol lloc. Es pot inclús establir algun mecanisme informatiu (per exemple, als mitjans de transport que habitualment s'utilitzen per accedir al parc) per informar de la situació. I es pot fer una gestió dels temps d'accés (per exemple, amb els organitzadors de visites guiades, siguin de turistes o d'institucions públiques com les escoles) per tal de reduir els colls d'ampolla.
- 6 El turisme porta ingressos i activitat, però també genera costos i problemes. No podem acceptar que aquests costos recaiguin sobre les persones amb menys recursos. Ni tampoc acceptar que els jocs de paraules (com el de “transformar un parc en un museu”) serveixin per mercantilitzar l'accés a béns col·lectius. Més aviat hauríem de copiar l'experiència d'altres ciutats europees en les quals l'accés als principals museus és gratuït.

Barcelona, 14 d'octubre de 2009